

Selv-Realisering

Av Bjørn Pettersen

Hva vil det si å "realisere seg selv"? I Bibelens skapelsesberetning står det at Gud skapte mennesket "i sitt bilde" – altså lik seg Selv. Jesus bekreftet dette ved å si at det første og største bud er at "du skal elske Gud av hele ditt hjerte og hele ditt sinn og all din sjel", men at det også er et annet bud som er *likeså* stort – at "du skal elske din neste som deg selv". Fra kjærlighetens ståsted likestilles dermed alle disse tre – Gud, deg selv og nesten. Men siden kristendommen ikke tillater filosofi, og siden filosofien i vår vestlige kultursfære kun er spekulativ, har menneskets forhold til Gud alltid vært mysteriøst. Indisk filosofi, derimot, som er praktisk og ikke spekulativ, har alltid hevdet at det ikke er noen forskjell på menneskets sjel og Guds sjel – ja, at det faktisk ikke er flere sjeler, men at det i realiteten bare er én eneste Sjel, som gjennom denne skapelsens endeløse mangfoldighet av livsformer og variasjon, tilsynelatende framstår som mange. Den overveldende, godtatte og etablerte *tilsynelatenheden*, som framstår som virkelig og som gjør at vi identifiserer oss med delheten istedenfor helheten, danner vår uvitenhet om oss selv, Gud og livet, og som igjen forårsaker alle våre problemer både på individuelt og på kollektivt nivå. Den som innser og *erfarer* dette gjennom sin egen kropp og sitt eget sinn, realiserer sitt Selv eller Gud.

Hvis du vet at du ikke *er* din fysiske kropp, og at du ikke *er* noe av alt det som ditt sinn inneholder, verken dine tanker, følelser, ønsker eller viljer, men at alle disse bare er noe du *har* for å kunne oppleve livet. - Hvis du erkjenner, at selv om alle dine kroppsceller er blitt byttet ut og fornyet mange ganger, og selv om du har forandret, mening, holdning, følelser og kanskje til og med natur mange ganger i løpet av livet, har aldri din "jeg-følelse" bakenfor alt noen gang forandret seg – fordi du føler deg som akkurat den samme i dag som du alltid har gjort så lenge du kan huske. - Hvis du opplever at du, til tross for sterke oppturer og nedturer, motgang og medgang, sorger og gleder i livet, ikke lar deg rive med eller bli veltet overende, men beholder roen og oversikten, og samtidig erfarer at livet ditt blir mer og mer fokusert og bevisst. - Hvis du elsker Gud (Altet – det Absolutte), ditt Selv og din neste (alle levende vesener) like høyt og av hele ditt hjerte og hele ditt sinn og all din sjel. - Ja, da realiserer du ditt Selv og nyter fritt dette evigforundrende livet!